

РЕШЕНИЕ

№ 6609

гр. София, 16.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: СТЕФАН ИС. ШЕКЕРДЖИЙСКИ

при участието на секретаря СИМОНА Г. НИКОЛОВА
като разглежда докладваното от СТЕФАН ИС. ШЕКЕРДЖИЙСКИ Гражданско дело № 20221110113600 по описа за 2022 година

искове с пр. основание чл. 124, ал. 1 (съществуване на право), във вр. с чл. 415 от ГПК, във вр. с чл. 149 от ЗЕ и чл. 86 от ЗЗД:

Ищецът - **ФИРМА**, моли да се признае за установено, по отношение на ответника, че дължи:

- 169,55 лева - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за периода от 01.08.2019г. до м.04.2020г. (адрес на топлоснабден имот: гр. С.);

- 134,15 лева – мораторна лихва за периода 15.09.2019г. до 04.01.2022г.,

ведно със законната лихва от 01.12.2021г. - датата на депозиране на заявление за издаване на заповед за изпълнение по чл. 410 от ГПК до окончателното изплащане на сумите.

Претендира съдебни разноски и юрисконсултско възнаграждение..

Ответникът – **К. Б. Б.**, оспорва иска:

- договарът бил прекратен, а дължимото платено.

Третото лице-помагач на ищеца -фирма, не се ангажира със становище.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, с оглед разпоредбата на чл. 12 и чл. 235, ал. 3 от ГПК, приема за установено следното:

от фактическа и правна страна:

От една страна, съобразно ОУ на ищеца, потребителят заплаща цената на потребената енергия на 11 месечни вноски в 45 дневен срок след изтичане на периода (чл. 30 и чл. 33, ал. 3 от ОУ) - Решение № 142 от 30.09.2010г. по т.д. № 117/2009г., т.к., II т.о. на

ВКС: според чл. 143, ал. 3 ЗЕ консумираната топлинна енергия се разпределя между всички потребители пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти по проект. потребителите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 30-дневен срок след отчитане на периода, за който се отнася. Става въпрос за срок по смисъла на чл. 84, ал. 1, изр. 1 от ЗЗД. Някаква допълнителна особена покана не е нужна. Общеизвестно е че сумите за консумативите (ток, парно, вода и т.н.) се заплащат ежемесечно, като размерът на дълга се проверява или в интернет или в най-близкия пункт за заплащане на подобни задължения. Ищецът има задължение да издава фактури, но, евентуалната им липса, не предполага невъзникване на забава.

От друга, твърди се пълно изплащане по съответните фактури, което от свое страна предполага знание за размерите на задълженията.

Депозирано е заключение на ССЧЕ, неоспорено от страните и прието от съда, като компетентно изготвено. От него, както и от разпита на в.л. в о.с.з., се установява, че:

Констатират се незаплатена главница за периода 08.2019г. - 04.2020г. в размер на 169,55 лв., формирана от:

- суми за ТЕ в размер на 158,81 лева за м.08.2019г. и за м.03-04.2020г.

- суми за ДР в размер на 10,74 лева за периода 01.2020г. - 04.2020г.

Сумата е в този размер към м.04.2020г. (съобразно таблицата на експерта).

По направените плащания от ответника, следва да се отбележи:

- на 08.02.2022г. (след датата на подаденото заявление по чл. 410 от ГПК) ответника е направил плащане по банка в размер на 10,93 лв. с основание: „ДР и лихва за м.І и ІІ/2020 по гр.дело 68836/2021 с/у К.Б.". Сумата е отнесена от ищеца по партидата за покриване на направени съдебни разноски.

- на 28.02.2021г. ответника е направил плащане чрез ePay в общ размер на 569,98 лв., като сумата която касае процесните задължения е в размер на 523,72 лв. Разликата от 46,26 лв. се отнася за извънпроцесни задължения, а именно: - 4,45 лв. за м.05/2019; 4,45 лв. за 06/2019; 4,58 лв. за 07/2019; 32,78 лв. за изравняване на предходен период по документ издаден през м.08/2019г.

- приложените по делото други платежни нареждания не касаят процесния период.

Претендираните мораторни лихви от дружеството ищец, са начислени в счетоводните му регистри, от датата на падежа на всяко едно задължение до датата на плащане на главницата по него и съответно на незаплатените главници до 24.11.2021г. По партидата на абоната не се констатират отразени плащания за мораторни лихви по процесните суми.

За аб. №114618 на името на К. Б. Б., в счетоводството на фирма, за периода август 2019г. до април 2020г. съществува неплатено задължение по главници в размер на 169,55 лв. и начислени и незаплатени мораторни лихви за забава в плащанията в размер на 134,15 лв. за периода от 31.01.2019г. до 24.11.2021г.

При посочени изрично в платежните документи основания за плащане, монополистът не се съобразява с тях.

Заявлението по ч.гр.д. № 68836/21г. е депозирано на 01.12.2021г.

Предмет на заповедното производство са следните суми: 169,55 лева (главница – цена на ТЕ и дялово разпределение) и 134,15 лева.

Съобразно изводите на в.л. от главницата следва да се извади сумата от 10,93 лева = 158,62 лева (признание за неизгоден за страната факт – чл. 175 (л. 31 от заповедното производство). Отделно от това е записано, че *„по-голямата част от главниците по фактурите са платени преди завеждане на делото“*. Под дело в случая се разбира ч.гр.д. № 68836/21г. При нормално тълкуване, изложеното предполага, че е имало объркване и почти цялата претендирана сума (най-малкото главница) е платена и то още преди депозиране на заявлението. Към документа обаче е представено извлечение (л. 32) от което е видно, че дори и сумата от 10,93 лева не е осчетоводена. По тази причина в Разпореждане от 22.02.2022г. са дадени указания да се предяви иск за сумата, която е остатъчна (каквато и да е тя).

Според същото извлечение, дължи се сумата от 303,70 лева за периода до 2020г.

Искът е предявен на 15.03.2022г.

Предмет на претенцията са сумите, описани като претендирани в заповедното производство (без никаква разлика).

653,11 лева (обща главница, съобразно таблицата на в.л.) - 10,93 лева, - 523,72 лева = 119,08 лева – главница. Ако се приеме, че документацията на ищеца е изрядна. Тя обаче не е.

Разпоредбите на чл. 182 от ГПК и чл. 55 от ТЗ установяват едно изключение от правилото, че писаното от самата страна не е доказателство - относно редовно водените счетоводни книги на търговеца, които могат да служат като доказателство в негова полза. Те не се ползват със задължителна доказателствена сила, а същата се преценява от съда с оглед на всички доказателства по делото - Решение 2 от 20.01.2011г. по гр.д. № 478/2010г., III г.о. на ВКС; също: Решение 218 от 05.07.2011г. по гр.д. № 775/2010г., III г.о. на ВКС. В случая счетоводството е нередовно (*и подобна констатация е често хипотеза по делата на монополиста, нещо което е недопустимо за общинско дружество с такъв предмет на дейност и обществена значимост*). Не може да се установи сигурно наличие на какъвто и да е дълг (с оглед приложението на чл. 162 от ГПК).

Както бе посочено, сумата, платена в хода на процеса не е отчетена, а не може да се установи и как се получава разликата, следствие от некоректното поведение на дружеството, да не се съобразява с основанията, посочени в платежните документи.

Ответникът твърди и доказва някакво плащане, срещу което следва да се представи изрядно счетоводно отчитане, за да може да се прецени дали престацията е пълна или не.

Получената разлика по ал. 9 се приспада от дължимите от клиентите суми за месеца, в който тя е изчислена от крайните снабдители на природен газ и от лицата, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия. Приспадането се извършва от крайните снабдители на природен газ, съответно от лицата, на които е издадена лицензия за производство и пренос на топлинна енергия, еднократно. Когато дължимата от клиенти сума е по-малка от изчислената разлика, приспадането се извършва до изчерпване на тази разлика (§ 2, ал. 10 от ЗАКОН за допълнение на Закона за енергетиката, ДВ 38/24.04.2020г.).

Според Справка за разходи за абонатна станция (л. 64), разликата в цената, поради промяна на цената е, 59,09 лева + 20 % = 71,07 лева (тя е отчетена). Т.е., този довод по-вероятно да не е основателен.

Исковете са неососнователни.

Към момента на депозиране на исковете не се е дължала каквато и да е сума.

по разноските:

На ответника се дължат разноски – **500 лева** (чл. 78, ал. 3 от ГПК).

Воден от гореизложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения от **фирма, ЕИК...**, представлявано от С. П. Ц., със седалище и адрес на управление гр. С., e-mail:..., срещу **К. Б. Б., ЕИК *******, гр. С., съд.адр.: гр. С., чрез адв. адв. И. Б. К. – САК, иск с пр.осн. чл. 124, ал. 1 (съществуване на право), във вр. с чл. 415 от ГПК, във вр. с чл. 149 от ЗЕ и чл. 86 от ЗЗД, да се признае за установено по отношение на ответника, че дължи:

- сумата от **169,55 (сто шестдесет и девет лева и петдесет и пет стотинки) лева** - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия /ТЕ/ за **периода от 01.08.2019г. до м.04.2020г.** (адрес на топлоснабден имот: гр. С.); и

- сумата **134,15 (сто тридесет и четири лева и петнадесет стотинки) лева** – мораторна лихва за **периода 15.09.2019г. до 04.01.2022г.**,

като **НЕОСНОВАТЕЛЕН**

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, **фирма, ЕИК ...**, представлявано от С. П. Ц., със седалище и адрес на управление гр. С., e-mail:..., да заплати на **К. Б. Б., ЕИК**

*****, гр. С., съд.адр.: гр. С., чрез адв. адв. И. Б. К. – САК, сумата от **500 (петстотин)** лева, сторени деловодни разноси.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач на ищеца - **фирма**, ЕИК..., със седалище и адрес на управление гр. С., e-mail: ...

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____